

81. Til dommernes foreninger

Har jeg bare været uheldig, eller er det almindelig praksis at adlyde monopolerne? Står dommernes foreninger bag dommernes løgne og manipulationer? Den Danske Dommerforening holder ikke igen på kritikken, når demokrati og retssikkerhed er truet i udlandet, men hvor er foreningens loyalitet, når det drejer sig om Danmark?

Til Den Danske Dommerforening

Jeg kunne ikke undgå at bemærke dommerforeningens engagement i kampen for uafhængige dommere, ytringsfrihed og forpligtelserne over for EU-Domstolen, når det gælder Polen.

Formanden, Mikael Sjöberg, deltog i en online-demonstration til støtte for en dommer, der bl.a. var anklaget for at forelægge sager for EU-Domstolen, og han udtalte til TV Avisen: "Vi demon-



danskjultekorruption.dk/video64

Mikael Sjöberg, 8. juni 2020

strerer mod den såkaldte mundkurvslov, der hindrer dommerne i at udtale sig frit og i at forelægge sager for EU-Domstolen, hvilket er almindeligt og naturligt for alle europæiske dommere. Vores budskab er, at vi holder øje med, hvad der foregår i Polen. Vi er dybt rystede over, hvad der foregår i Polen. Vi siger, at Polen ikke er en retsstat mere. Der er ikke uafhængige domstole i Polen mere. Det viser den her sag, for det er regeringsvenlige dommere, der skal dømme."

Det får mig dog til at tænke på bibelcitatet fra Matthæus 7:3: "Hvorfor ser du splinten i din broders øje, men lægger ikke mærke til bjælken i dit eget øje?"

Hvor findes de uafhængige danske dommere, der opfylder EU-traktatens pligt til at forelægge sager om tvivlsom anvendelse af EU-retten for EU-Domstolen? I Danmark har dommerne gjort sig så økonomisk afhængige af de internationale monopoler, at EU-retten simpelthen ignoreres, når den står i vejen.

20 danske dommere medvirkede til at hjælpe FDV med det planlagte overfald på mig som led i forsøget på at konkurrencebeskytte medlemmerne (kapitel 77). Ni andre hjalp med at forhindre, at den tvivlsomme bagvedliggende fortolkning blev forelagt for EU-Domstolen (kapitel 78 og 79). Alle dækkede over hinanden og sikrede, at der ikke blev forelagt præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen. Kun to dommere i de tre sagers forløb har ageret som uafhængige dommere og respekteret loven. Danmark kan ikke kaldes en retsstat, når så mange dommere blindt opfylder monopolerens ønsker i jagten på deres konkurrenter. Er det måske bedre at være afhængig af private arbejdsgivere, der lokker med fede bijobs?

Hvor er din loyalitet her, Mikael Sjöberg? Jeg anmoder om, at de 29 korrupte dommere, der i kapitel 77-79 er meldt til politiet, indstilles til afskedigelse.

Til Mikael Sjöberg, vicepræsident i Den internationale dommerforening

Jeg vil bede dig tage dette problem med til Den internationale dommerforening. Mange danske jurister ser et problem i, at dommerne via bijobs kan tjene ekstra, hvad der svarer til almindelige menneskers årsløn. De skal bare holde sig på god fod med de internationale monopoler.

- Det kan de sagtens håndtere, plejer dommerforeningens formand at forsvare dem med, men hvordan forklares så deres villighed til at hjælpe FDV?

Jeg forklarede "korruption" i kapitel 74 og kalder således en dommer korrupt, når han hjælper forbryderne i stedet for at beskytte borgerne og håndhæve loven. Jeg har brugt udtrykket "mafialignende" med reference til mafiaens kontrol over markedet for spiritus i forbudstidens USA. Det var forretning. Målet var hverken vold eller mord, men penge. De ville kontrollere forhandlerne, så de kun kunne købe varerne ét sted og til én pris. Det var en effektiv måde at blive rig på. Hvis en forhandler protesterede, sendte man en håndlanger ud for "at tage sig af" hans varelager (side 908).

Metoden er forfinet i Danmark, men er grundlæggende den samme. Når FDV og lignende monopoler har en forhandler, der vil købe varer andre steder, sender de en villig håndlanger, en dommer, som tager sig af offerets varelager, og de får dommeren til at forbyde konkurrencen. Den sicilianske mafia ville næppe kunne få armene ned igen, hvis et lignende system blev indført på Sicilien.

Oprindeligt indrømmede Dorete Bager, at hun gennemførte bevissikringen i tillid til rekvirenterne, så hun vidste ikke, hvad hun var en del af. Men hun og 28 kolleger var bagefter parat til at dække over FDV's fejl og gennemføre overfaldet alligevel. Det kan simpelthen ikke forsvares: "It's not the crime, it's the cover-up."

Du kæmper for uafhængighed, siger du. Er det uafhængighed, når belønningen for loyal adfærd over for industrien er millioner af kroner? Du kæmper for frihed til at være kritisk over for regeringen, siger du. Hvad så med de danske advokater, der ikke tør kritisere dommerne, herunder ikke engang tør risikere at føre en sag mod de korrupte dommere på vegne af en klient (kapitel 60 og 66)?

Er det også din opfattelse, at det er i orden at fjerne kritik i form af en anlagt sag ved at meddele advokatpålæg til sagsøger - uden at have mødt ham og uden at have læst stævningen, og selvom han har masser af retserfaring?

Jeg vil bede dig forklare retssagens sidste elementer. Peter Schönning gjorde i byretten gældende, at mine film ikke var beslaglagt (side 907). De tre dommere i byretten ignorerede bevisførelsen, men Vestre Landsret anerkendte, at filmene *de facto* var beslaglagt, men jeg kunne ikke få erstatning, fordi jeg ikke var gået med til at deponere pengene for returneringen på en konto til FDV's fordel. Det fandt de selv på. Det havde ikke været fremme i sagen. Hvordan harmonerer det med retsplejelovens § 338? Og burde dommerne ikke have nævnt det før, så jeg havde en chance for at forholde mig til anbringendet? Og hvor er der hjemmel til at lave bevissikringer med henblik på at sikre rekvirenterne særlige økonomiske fordele?